

Ändringar i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar

Finansdepartementet

Dokumentbeteckning

COM (2025) 841 Celexnummer 52025PC0841

Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL amending Regulation (EU) 2019/2088 on sustainability-related disclosures in the financial services sector (SFDR), Regulation (EU) No 1286/2014 on key information documents for packaged retail and insurance-based investment products (PRIIPs) and repealing Commission Delegated Regulation (EU) 2022/1288 COM/2025/841 final

Sammanfattning

Europeiska kommissionen presenterade ett förslag till ändringar i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar (SFDR) den 20 november 2025. Förslaget är en del av kommissionens övergripande förenklingsagenda.

Förslaget syftar till att effektivisera och förenkla regelverket och innebär omfattande ändringar i förordningen. Bland annat införs tre olika produktkategorier för hållbarhetsrelaterade finansiella

produkter (kallade *Transition*, *Sustainable* och *ESG Basics*), en revidering av upplysningskraven och ett reducerat tillämpningsområde för förordningen.

Regeringen ställer sig bakom de övergripande målen med förslaget som handlar om att göra regelverket mer effektivt, enklare och mer proportionerligt genom att öka användarvänligheten av förordningen och förbättra transparensen. Ändringarna i förslaget kommer samtidigt att innebära relativt omfattande anpassning för finansmarknadsaktörer och investerare, vilket understryker vikten av att förändringarna i förordningen leder till en mer effektiv och ändamålsenlig reglering. Regeringen anser därför att förslaget behöver förtydligas på flera punkter. Detta gäller i första hand kriterierna för de olika produktkategorierna, hur relevanta upplysningar om de produkter som inte uppfyller kategoriseringskraven kan lämnas samt hur genomförandet av kraven kan förenklas.

1. Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Kommissionen publicerade 2018 en handlingsplan för finansiering av hållbar tillväxt samt ett antal relaterade lagförslag (se 2017/18:FPM63 och 2017/18:FPM123). En av handlingsplanens målsättningar var att styra kapitalflöden i riktning mot en mer

hållbar ekonomi. EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar, SFDR, som antogs den 27 november 2019, var en central del av kommissionens bredare arbete med hållbar finansiering. I förordningen regleras hur vissa finansiella aktörer ska lämna hållbarhetsrelaterade upplysningar om sin verksamhet och sina finansiella produkter.

Förordningen har fått kritik för att kräva alltför komplexa och omfattande hållbarhetsrelaterade upplysningar som är svåra att förstå, särskilt för konsumenter. Reglerna ger dessutom finansmarknadsaktörer stor frihet att subjektivt bedöma vad som utgör en hållbar investering, vilket innebär svårigheter för investerare att jämföra produkter och ökad risk för grönmålning. År 2022 meddelade kommissionen att en översyn av förordningen skulle genomföras och sedan dess har kommissionen genomfört flera konsultationer med olika aktörer om de praktiska erfarenheterna av förordningen.

Kommissionen presenterade ett förslag till ändring av förordningen den 20 november 2025. Förslaget är också en del av kommissionens övergripande förenklingsagenda.

1.2 Förslagets innehåll

Förslaget syftar till att effektivisera och förenkla regelverket och innebär omfattande ändringar i förordningen. Målet är dels att uppnå en förenkling och en minskning av de upplysningskrav som

ställs på finansmarknadsaktörerna, inklusive finansiella rådgivare, dels att förbättra ramverkets enhetlighet med andra relevanta regelverk för att underlätta finansmarknadsaktörernas tillämpning av de samlade kraven på området. Vidare syftar de föreslagna ändringarna till att underlätta för slutinvesterarna att förstå och jämföra finansiella produkter med koppling till hållbarhet, samt att skydda dem mot potentiellt vilseledande hållbarhetsrelaterade påståenden. För att uppnå det syftet införs ett kategoriseringssystem för hållbarhetsrelaterade finansiella produkter.

I de följande avsnitten beskrivs de huvudsakliga ändringarna i förordningen.

1.2.1 Tre produktkategorier

Enligt förslaget kompletteras kraven om hållbarhetsrelaterade upplysningar med ett frivilligt system för kategorisering av hållbarhetsrelaterade finansiella produkter. Systemet består av tre produktkategorier som benämns *Sustainable*, *Transition* och *ESG basics*. Kategorin *Sustainable* ska enligt förslaget innehålla produkter som bidrar till hållbarhetsmål som till exempel investeringar i företag eller projekt som redan uppfyller höga hållbarhetskrav. Kategorin *Transition* ska innehålla produkter som investerar i företag eller projekt som ännu inte är fullt ut hållbara men som genomför en trovärdig omställning eller investeringar som bidrar till förbättringar inom till exempel klimat, miljö eller

sociala områden. Kategorin *ESG basics* ska innehålla andra produkter som integrerar olika hållbarhetsrelaterade investeringsstrategier men som inte når upp till kraven för de två andra kategorierna.

I den nuvarande lydelsen av förordningen definieras uttrycket *hållbar investering*. Enligt förslaget tas den definitionen bort. I stället gäller för alla tre kategorier att 1) minst 70 procent av produktens investeringar måste följa en hållbarhetsstrategi som matchar de utfästelser som produkten gör gällande hållbarhet och 2) produkten inte får investera i vissa sektorer eller aktiviteter som anses skadliga. Vilka kriterier och villkor som ska vara uppfyllda för de olika kategorierna framgår på en övergripande nivå av förslaget. Dessa kommer i många fall att förtydligas och specificeras ytterligare i delegerade akter som ska antas av kommissionen.

1.2.2 Revidering av upplysningskraven

En stor del av de nuvarande upplysningskraven på företagsnivå tas bort. Företag ska dock fortfarande på sina webbplatser redovisa sina riskpolicyer när det gäller hur hållbarhetsrisker integreras i processen för investeringsbeslut.

Även upplysningskraven på produktnivå minskar avsevärt enligt förslaget. Nya mallar, som ska tas fram genom en delegerad akt, begränsas till två sidor.

1.2.3 Ett reducerat tillämpningsområde

Förordningens tillämpningsområde reduceras så att det inte längre omfattar finansiella rådgivare, försäkringsförmedlare eller värdepappersföretag och kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning. Syftet är att åstadkomma en tydligare reglering med fokus på finansiella produkter.

1.2.4 Övrigt

Enligt förslaget får finansmarknadsaktörer som tar fram finansiella produkter som inte kategoriseras i någon av de tre kategorierna, frivilligt lämna upplysningar om hur hållbarhet beaktas men med vissa restriktioner. Upplysningarna får till exempel inte utgöra ett centralt element i produktens förköpsinformation eller utgöra utfästelser enligt kriterierna för de tre nya produktkategorierna. Finansmarknadsaktörer får heller inte använda hållbarhetsrelaterade ord i de icke kategoriserade produkternas produktnamn.

Förslaget innebär också att det görs följdändringar i kommissionens förordning ((EU) 1286/2014) om Priip-produkter samt att kommissionens delegerade förordning (EU) 2022/1288, som kompletterar förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar i den nuvarande lydelsen, ska upphöra att gälla det datum när förordningen om hållbarhetsrelaterade upplysningar i den nya lydelsen ska börja tillämpas.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Förslaget innebär ändringar i EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Förordningen är direkt tillämplig i svensk rätt och är därmed inte genomförd i nationell lagstiftning. De ändringar som enligt förslaget ska göras i förordningen blir även de direkt tillämpliga. Viss kompletterande svensk lagstiftning kan eventuellt komma att behövas.

1.4 Budgetära konsekvenser och konsekvensanalys

Kommissionen har gjort en konsekvensanalys av förslaget (SWD(2025) 838 final) där de bl.a. konstaterar att förordningen har ökat transparensen kring miljö-, sociala och styrningsaspekter (ESG) kopplade till investeringar, men att regelverket är komplext att tillämpa och svårt för investerare att använda. Dessa brister har lett till utmaningar och onödiga kostnader för finansmarknadsaktörer vid tillämpningen av reglerna, samt svårigheter för investerare att förstå och jämföra ESG-produkter. Kommissionen anser därför att regelverket behöver ses över.

Kommissionen konstaterar vidare att de budgetära konsekvenserna av förslaget blir begränsade. Enligt kommissionens bedömning innebär förslaget inga betydande konsekvenser för nationella budgetar och myndigheter, även om tillsynsverksamheten kommer att behöva anpassas något. Förslaget kräver däremot initiala investeringar i system och kompetens hos företagen som träffas av kraven. Kommissionen

anser att den effektivare styrning som förslaget innebär kan ge nettofördelar på längre sikt. Ingen ökning av Sveriges EU-avgift förväntas.

Regeringens bedömning är att förslaget kommer att underlätta för finansmarknadsaktörer och konsumenter att utvärdera och jämföra hållbarhetsrelaterade finansiella produkter och därmed vara ett viktigt instrument för kapitalmarknaderna att ytterligare verka i riktning mot en hållbar utveckling.

Förslaget innebär att Finansinspektionen kan komma att behöva anpassa sitt tillsynsarbete till de nya bestämmelserna. Detta arbete bedöms vara av begränsad omfattning, och ska hanteras inom myndighetens befintliga ekonomiska ramar.

Ökade kostnader för EU-budget och nationell budget finansieras genom omprioriteringar inom beslutade och beräknade ekonomiska ramar på berört utgiftsområde.

2. Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar förslaget om ändring av EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar. Regeringen stödjer ambitionen att underlätta hållbara investeringar genom förenkling, ökad användarvänlighet och ökad jämförbarhet, eftersom detta kan bidra till en mer effektiv marknad för hållbara investeringar och

ökat konsumentskydd. Trots den långsiktiga ambitionen om förenkling så kommer revideringen av förordningen sannolikt att medföra ett anpassningsbehov för marknadsaktörerna och regeringen anser därför att det är viktigt att ändringarna leder till en mer effektiv och ändamålsenlig reglering.

Regeringen ser positivt på förslaget att införa ett frivilligt system för kategorisering av hållbarhetsrelaterade finansiella produkter. Regeringen anser att tydliga och objektiva kriterier för dessa kategorier bidrar till att förbättra möjligheten för investerare att jämföra hållbara investeringar och att särskilja de olika kategorierna, vilket också bör minska risken för grönmålning. Vidare anser Regeringen att kriterierna bättre behöver anpassas till olika tillgångsslag så att fler typer av finansiella produkter kan ingå i kategoriseringen. Regeringen avser att verka för att kriterierna blir tydliga och objektiva samt regleras i förordningen i större utsträckning än vad som är fallet i förslaget.

Regeringen ser positivt på att tillämpningsområdet för förordningen begränsas så att förordningen tydligt fokuserar på produktrelaterade krav. Regeringen avser att verka för att det arbete som utförs med hållbara investeringar som riskerar att hamna utanför produktkategoriseringen kommer fram i upplysningarna på ett rättvisande sätt.

Regeringen ser vidare positivt på reviderade och avsevärt förkortade upplysningskrav. Regeringen avser att verka för att förslaget också ska innehålla krav på att det ska vara tydligt för investeraren när en produkt inte är kategoriserad enligt förordningen.

Regeringen anser att det är viktigt ur ett regelförenklingsperspektiv att ändringarna i förordningen börjar tillämpas samtidigt som krav som ska specificeras i delegerade akter. Även ändringar i andra regelverk med kopplingar till förordningen bör av samma skäl samordnas med ändringarna i förordningen för att undvika att det uppstår ytterligare administrativa kostnader för de finansiella företagen som berörs.

Regeringen skulle även välkomna ytterligare förenklingar inom EU:s regelverk för hållbarhetsrapportering på finansmarknadsområdet, givet att de bidrar till minskade administrativa kostnader och utan att dessa inverkar negativt på effektiviteten i EU:s utsläppsreducerande arbete.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

De flesta medlemsstater har efterfrågat en revidering av förordningen. Flera har initialt uttryckt positiva reaktioner på det sedan förslaget presenterades i november 2025 och under det första rådsarbetsgruppsmötet i början på december.

Medlemsstaterna välkomnade över lag förslagets generella ansats,

inklusive skapandet av produktkategorier, samtidigt som flera medlemsstater ansåg att förslaget behöver förtydligas ytterligare.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

Europaparlamentet presenterade i juli 2024 en studie som rekommenderade förändringar i SFDR, bland annat tydligare produktkategorier och bättre samordning med andra regelverk. Den studien var rådgivande och låg till grund för kommissionens översyn,

De europeiska tillsynsmyndigheterna (Europeiska bankmyndigheten (Eba), Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa) och Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma)) publicerade ett gemensamt yttrande i juni 2024 där myndigheterna förordar ett regelverk som ger förutsättningar för både en grön omställning och ett förbättrat konsumentskydd.

2.4 Remissinstansernas och andra intressenters ståndpunkter

En referensgrupp bestående av myndigheter, finansiella företag och andra organisationer har bildats och bjudits in att lämna synpunkter på förslaget.

Referensgruppens deltagare är positiva till ambitionen att förenkla och effektivisera förordningen. Deltagarna, som understrukt att

deras bedömningar är preliminära och översiktliga, har i huvudsak lyft fram följande.

Branschen är över lag positiv till en kategorisering av hållbarhetsrelaterade finansiella produkter men anser att kriterier och villkor som ska vara uppfyllda för kategorisering behöver förtydligas ytterligare. Otydliga kriterier innebär att konsumentskyddet kan påverkas negativt. Branschen framför bland annat att de föreslagna tre kategorierna inte är tillräckligt lätta att särskilja vilket försvårar för investerare att fatta välinformerade investeringsbeslut.

Vidare framförs att det finns en betydande risk att det föreslagna kategoriseringssystemet inte passar för svenska pensions- och livförsäkringsprodukter som traditionell livförsäkring respektive fond- och depåförsäkring. Det beror bland annat på att statspapper exkluderas från beräkningen av gränsvärdet om 70 procent och på att vissa produkter utgörs av ett stort antal underliggande investeringsalternativ som investeraren själv väljer. Sådana produkter riskerar, enligt branschen, att exkluderas från kategoriseringssystemet.

Branschen är positiv till att omfattningen av hållbarhetsrelaterade upplysningar minskar. Särskilt välkomnas att kravet att rapportera på företagsnivå om investeringarnas huvudsakliga negativa konsekvenser (eng. *Principal Adverse Impact*, PAI) tas bort.

Branschen lyfter samtidigt fram behovet av att anpassa upplysningarna till mottagaren och att konsumenternas förståelse av upplysningarna behöver testas inom ramen för arbetet med den delegerade akten. I tillägg anser branschen att det bör införas ett upplysningskrav som förtydligar för investerare, till exempel i produktens faktablad när en produkt inte tillhör någon av de tre kategorierna.

Vidare bedöms de föreslagna ändringarna av förordningens tillämpningsområde som positiva, men branschen lyfter fram att ett behov av att överväga hur produkter som faller utanför regelverkets tillämpning ska hanteras, exempelvis i rådgivningssituationer. Detta bör enligt branschen i första hand regleras i respektive sektorslagstiftning.

Vidare anser branschen att ytterligare förenkling uppnås om ändringarna i förordningen börjar tillämpas samtidigt med de krav som ska specificeras i delegerade akter. Det är också viktigt att ändringar i förordningen samordnas med andra regelverk som har kopplingar till förordningen.

Slutligen har flera i referensgruppen anfört att förslaget inte tillräckligt tillgodoser konsumentintresset eller motverkar risken för grönmålning, till exempel för att föreslagna tröskelvärden är för låga i förhållande till rimliga förväntningar från en konsument. Det noteras att tydliga tröskelvärden riskerar också leda till att det

saknas incitament för att erbjuda bättre produkter än vad som krävs för att uppnå tröskelvärden. Vidare kan förenklingen av rapporteringsbördan leda till minskad transparens med större utmaningar att prissätta risker korrekt och potentiellt en ökning av systemrisker med ökad volatilitet. Det bör dock även ses i relation till förenklingar i andra regelverk.

3. Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden för förslaget utgörs av artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter ordinarie lagstiftningsförfarande med Europaparlamentet enligt artikel 294 i EUF-fördraget.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

Kommissionen anser att de mål förslaget tar sikte på inte kan uppnås av medlemsstaterna enskilt, varför unionen enligt subsidiaritetsprincipen bör vidta åtgärden i fråga. Kommissionen anser att en översyn av ett existerande regelverk för EU:s inre marknad kräver åtgärder på EU-nivå. Att förlita sig på åtgärder på nationell nivå för att hantera de identifierade bristerna skulle enligt kommissionen äventyra harmoniserade, effektiva, ändamålsenliga och samstämmiga regler.

Kommissionen anser vidare att förslaget är tillräckligt återhållet för att inte utmana proportionalitetsprincipen.

Eftersom både de finansiella marknaderna och utmaningen att nå Parisavtalets mål är gränsöverskridande till sin karaktär delar regeringen kommissionens bedömning att det är motiverat med en gemensam standard på EU-nivå. Regeringen delar kommissionens bedömning att förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna.

4. Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Förhandlingar i rådet har inletts. Europaparlamentets tidsplan för behandling av förslaget är inte känd.

4.2 Fackuttryck och termer

ESG: Förkortning av engelska Environmental, Social and Governance. På svenska avses miljömässiga, sociala och bolagsstyrningsaspekter eller mer generiskt, hållbarhetsaspekter.

EU:s förordning om hållbarhetsrelaterade upplysningar:

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/2088 av den 27 november 2019 om hållbarhetsrelaterade upplysningar som ska lämnas inom den finansiella sektorn (Sustainable Finance Disclosure Regulation, SFDR)

Finansiella produkter: Finansiella produkter såsom värdepappersfonder, alternativa investeringsfonder och försäkringsbaserad investeringsprodukt. Definieras i artikel 2.12 i förordningen

Finansiella rådgivare: Försäkringsförmedlare eller försäkringsföretag som tillhandahåller försäkringsrådgivning med avseende på försäkringsbaserade investeringsprodukter samt AIF-förvaltare, förvaltningsbolag för fondföretag (fondbolag), kreditinstitut eller värdepappersföretag (värdepappersbolag) som tillhandahåller investeringsrådgivning. Definieras i artikel 2.11 i förordningen.

Finansmarknadsaktör: Finansiella företag såsom fondföretag, AIF-förvaltare, försäkringsföretag som tillhandahåller en försäkringsbaserad investeringsprodukt, värdepappersföretag och kreditinstitut som tillhandahåller portföljförvaltning. Definieras i artikel 2.1 i förordningen.

Grön målning: Att framställa något som bättre för miljön än vad det är.

Hållbarhetsrelaterade finansiella produkter: En finansiell produkt som är kategoriserad i enlighet med artikel 7, 8 eller 9 i förslaget.

Hållbarhetsfaktorer: Miljörelaterade, sociala och personalrelaterade frågor, respekt för mänskliga rättigheter samt

bekämpning av korruption och mutor [enligt definition i artikel 2.24 i förordningen].

Faktablad: Enligt förslaget ska information om produktens kategorisering i det faktablad som krävs enligt EU:s förordning om Priip-produkter. *EU:s förordning om Priip-produkter:* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2014 av den 26 november 2014 om faktablad för paketerade och försäkringsbaserade investeringsprodukter för icke-professionella investerare (Priip-produkter).

Statspapper: samlingsbegrepp för räntebärande instrument, till exempel obligationer, där staten är emittent (låntagare).